

Διὰ τὴν ἐξῆς κῆρος ἢ ἐκλογῆ ἑνὸς ὄρκωτοῦ, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία, εἰς περιστασίν δὲ ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχόν.

Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν γράφονται εἰς τὸ ψηφιδόλετον τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 16.

Ὅταν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ὀρισμῶν συμβῆ διὰ λύσιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἢ τελειώσῃ ἡ σύνοδος χωρὶς τὴν διορίσιν τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ὄρκωτῶν, τότε ὁ διοικητὴς θέλει προσθέσει κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτοῦ σημειωθέντων.

Ἀκροτελευταῖοι ὀρισμοί.

Ἄρθρον 62.

Τὸ παρὸν καταστατικὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ λαμβάνει ἰσχύϊν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιεύεται διὰ τῆς βασιλικῆς ἐφημερίδος.

Ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐπιτελικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 78.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δικαιοσύνης τοῦ §. 22 τοῦ Β. διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐπίσημον διασάφησιν τοῦ §. 22 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διατάττομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἐφεξῆς

1) Ὁ ὀρισμὸς τοῦ ρηθέντος διατάγματος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπόλογος ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμούς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀπόδειξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὶν κἄμῃ ἐναντίον αὐτῆς προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς λογιστικούς ὑπαλλήλους τοὺς διορισθέντας κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 6 Φεβρ. 1833 καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις τοῦ ταμείου, τὰς ὁποίας δυνάμει τῆς θέσεώς των ἢ ἄλλων ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἰδιαιτέρων ἡμετέρων ἐπεμελήθησαν αὐτοὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

2) Οἱ πρὸ τῆς προειρημένης περιόδου διορισθέντες ὑπόλογοι ἐν γένει, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν §. 1 δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθυπὸ ὑπάλληλοι ταμείου εἶναι ἀπολύτως ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσι πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου ἐγγύησιν ἀναγνωρισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς ἀξιώσεων, ἀμέσως πρὸ τῆς προσφυγῆς,

πρέπει μόνον τοῦτο νὰ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως τὴν προσφυγὴν τούτων νόμιμον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπόλογος ἔχῃ κτήματα ἀκίνητα ὡς ἰδιοκτησίαν, δύνανται δὲ ἐπὶ τούτων νὰ ληφθῇ ἀκόμη διὰ τὸν μέγιστον ὅρον τοῦ χρέους, τοῦ ὁποῖου εἶναι ὑπόλογος, κατὰ τοὺς ὀρισμούς τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, σημειώσεως ὑποθήκης ἀσφαλίζουσα τὸ δημόσιον, τότε θέλει γίνεσθαι τοῦτο πρὸ πάντων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. εἰς τὴν ὁποίαν περιττασιν τότε δύνανται νὰ παραιτηθῇ καὶ ἡ προμνησθεῖσα παρουσίαις ἐγγυήσεως ὁ ὑπόλογος πρέπει νὰ λάβῃ τινὰ νομιμότητα, καὶ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς του δι' ἀποδεικτικῶν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματειῶν.

3) Τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας μοναδικῶς ἐξαιρουμένου ἕκαστος ὅστις κάμνει προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ ἡμέτερον γεν. ταμεῖον θέλει προκαταβάλλει ποσότητα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας τὸ ὅποιον θέλει ἀποδεικνύει ἐπίσης εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς του διὰ τοῦ πρωτοτύπου ἀποδεικτικῶν τῆς παραλαβῆς τοῦ ταμείου εἰς τὸ ἐναντίον δὲ ἡ προσφυγὴ του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλει λαμβάνει ἀκράσιν.

4) Ἡ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης αὕτη θέλει συνίστασθαι εἰς δικοσίας δραχμάς, ἐὰν τὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου ἐκφρασθῆν χρέος τοῦ ὑπολόγου δὲν υπερβαίνῃ τὰς 2000 δραχμάς· ἀν ὅμως υπερβαίνῃ, τότε πρέπει δι' ἐκάστην περαιτέρω χιλιάδα δραχ. νὰ καταβάλλωνται ἀκόμη πενήντα δραχ. χωρὶς μολοντοῦτο ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότητος νὰ υπερβαίνῃ τὰς 500 δραχ.

5) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποσότητος τῆς ἐγγυήσεως ἐπικυρωθῇ, ἢ ἐπαυξήνῃ παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τότε ἡ καταβληθεῖσα ποσότης μένει ὡς ποινὴ τῆς ἀποτυχίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις μετριασθῇ εἴτε ἐν γένει ἢ καὶ μόνον ἐν μέρει, τότε ἡ καταβληθεῖσα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης πρέπει νὰ ἐπιστρέφεται ὁλόκληρος εἰς τὸν ποιούμενον τὴν προσφυγὴν.

6) Τὰ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας χρήματα διαχειρίζονται ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ κατάστιχα καὶ τὴν καταλόγισιν εἰς τὰ δημόσια ταμεία κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰ δικαστήρια.

7) Τὸ παρὸν διάταγμα ἐφαρμόζεται ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ὑπόλογους τῶν δημοσίων καταστημάτων, σχολείων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὸ λογιστικὸν κατὰ τὸν §. 32 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου 1833 θέλει ἐκδικάζεται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

8) Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅποιον λαμβάνει ἰσχύϊν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθεῖσιν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμ. 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί σχηματισμού του έλεγκτικού συνεδρίου ως προς την κατ' έρημην διαδικασίαν εις δίκας, περί διοικητικού λογιστικού.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τη προτάσει της 'Ημετέρας επί των Οικονομικών Γραμματοειάς, ακούσαντες και την γνώμην του συμβουλίου της επιταγείας διά να αναπληρώσωμεν αναγκάως τους §§. 17 και 8 του διατάγματος των 9 Οκτωβρίου (27 Σεπτεμβρίου) 1833 περί σχηματισμού του έλεγκτικού συνεδρίου ως προς την κατ' έρημην διαδικασίαν εις δίκας, περί διοικητικού λογιστικού, πεφασίσαμεν και διατάττομεν ως έφεξής.

Άρθρον 1.

Όταν ο λογιστής εντός της προσδιορισθείσης προθεσμίας δεν πολογηθή εις το κοινοποιηθέν εις αυτόν κατά τον §. 38 του ρηθέντος διατάγματος, πρωτόκολλον της αναθεωρήσεως, διά να κουσηθή και δικαιολογηθή, και δεν επιφέρει τις απαιτουμένας ποδείξεις της απολογίας ταύτης ταυτοχρόνως, ή όταν δι' ιδιαίτερας περιστάσεις, δεν προσπαθήσῃ να λάβῃ παράστασιν της προθεσμίας εν καιρώ, τότε το 'Ημέτερον έλεγκτικόν συνέδριον, ταπειλοῦν εις αυτόν χρηματικὴν ποινήν (§§. 17 και 18) θέλει ὡς προσδιορίσει περαιτέρω προθεσμίαν, ή ὅποια ἀπό τὴν ἡμέραν ἧς κοινοποιήσεως θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς 10—40 ἡμέρας, διὰ ἐ τοὺς λογιστὰς, οἵτινες εὗρισκονται ἐκτὸς τοῦ κράτους, θέλει εἶσθαι ἀπὸ ἐξ ἑβδομάδας ἕως ἐξ μῆνας.

Άρθρον 2.

Ἄν και ἐντὸς τῆς δευτέρας προθεσμίας ταύτης δὲν γίνη ἡ ποχωρῶσα ἀπάντησις, συνωδευμένη μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις, ή δὲ παράδοσις, τῶν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, τον και ή ἀπόφασις τῆς ἐγκρίσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 1 ἐγριθείσης δευτέρας προθεσμίας εἰς τὸν λογιστὴν κατὰ παραλήντα εἰς τὰ πρακτικὰ ἀποδεικτικὰ του, ἔγινεν ἀσφαλῶς, τότε ὁ έλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει τὴν κατ' ἐρήμην λογιστικὴν πόφασίν του, φυλαττομένων τῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα, ἀλιστα εἰς τὸν § 40 δοθέντων ἱρισμῶν. Η κατ' ἐρήμην ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὡς και ή τακτικὴ λογιστικὴ ἀπόφασις, ἂν δὲν ἀναιρεθῇ πάλιν, δηλαδὴ κατὰ συνέειαν τῆς γενησομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 3 και 4 ἀνακοπῆς.

Άρθρον 3.

Ἐναντίον τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ταύτης δύναται ὁ λογιστής, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ή ὅποια ρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῆς ἀποφάσεως, να ἀμνη ἀνακοπήν εἰς αὐτὸ τὸ έλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον ἧς ἀνακοπῆς πρέπει ἐντὸς τῆς σημειωθείσης προθεσμίας, ή εἰς αὐτὸ τὸ έλεγκτικὸν συνέδριον να ἐκτεθῇ, ή να παραδοθῇ εἰς ὁ ταχυδρομεῖον τῆς διαμονῆς του, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν, πρέπει να σταλῇ ἀντίγραφον ἧς ἀποδείξεως ταύτης πρὸς τοῦ ὑπολόγου ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας δι' ιδιαίτερας ἀναφορὰς πρὸς τὸ έλεγκτικὸν συνέριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει να περιέχῃ τοὺς λόους και ἐγγράφους ἀποδείξεις, ὅτι η ἀπαιτησις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ή η παρουσίασις τῶν δι' αὐτοῦ ἀιτουμένων ἀποδείξεων, ἦτον ἀληθῶς ἀδύνατον εἰς τὸν λογιστὴν ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης εἰς αὐτὸν προθεσμίας ἐπὶ οὕτω, και να ἦναι ταυτοχρόνως συνωδευμένον και ἀπὸ τὴν ἡ ἀποχωρόντως γενωμένην ἀπάντησιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀθεωρήσεως, ἐπισυναμμένων και τῶν ἀποδεικτικῶν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836.)

Άρθρ. 4.

Τὸ έλεγκτικὸν συνέδριον ἀποφασίζει περὶ τῆς γενωμένης ἀνακοπῆς ή διαδικασίαν ἐνταῦθα διευθίνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ § 40 τοῦ ρηθέντος διατάγματος. Ἐὰν εὔρη αὐτὴν βάσιμον, τότε προχωρεῖ εἰς τὴν τακτικὴν λογιστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενωμένης ἀπαντήσεως εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτόκολλον, και τῶν ἐπισυναφθεισῶν εἰς αὐτὴν ἀποδείξεων κατὰ τὸν προσδιορισμένον τρόπον· ἂν δὲ τὴν ἀπορρίψῃ, ὁ λογιστής δύναται να ἀμνη χορήσῃ ἀκόμη μόνον τοῦ εἰς τὸν § 22 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Οκτωβρίου) 1833 σημειωθέντος λογιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέτους εἰς τὸ ἡμέτερον συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμῶς τοῦ ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος.

Άρθρ. 5.

Τὸ ἡμέτερον έλεγκτικὸν συνέδριον διετάχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν §§ 17 και 38 τοῦ ρηθέντος διατάγματος να προσδιορίσῃ και παρεκτείνῃ καταλλήλως τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, λαμβάνον πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας εἰδικὰς περιστάσεις, και μάλιστα τὴν ἀπόστασιν, ἀπουσίαν, βαρείαν ἀσθένειαν τοῦ λογιστοῦ κτλ. ταυτοχρόνως ὁμως να ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν λογιστὴν πᾶν μέσον εἰς τὸ να ἀργοπορῇ ἐκ προθέσεως τὴν λογιστικὴν δίκην του.

Άρθρ. 6.

Τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν Ὑπουργείων παραγγέλλεται να δημοσιεύσῃ και ἐκτελέσῃ τὸ πρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον διὰ ταῦτου λαμβάνει ἰσχὴν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθησόμενον και διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι και κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ προσωρινὸν μας διάταγμα τῶν 7 Σεπτεμβρίου 1836 τὸ ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οικονομικῶν, και τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τῆς δοσοληψίας τὰ ἐξῆς:

Άρθρον 1.

Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀριθ. 8, 9, και 10 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ ἐξῆς:

Διὰ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς μέχρι 1000 δραχ.	25 λεπ.
Ἀπὸ 1001 ἕως 2000	50 λεπ.
Ἀπὸ 2001 ἕως 4000	1 δραχ.
Ἀπὸ 4001 ἕως 8000	2 —
Ἀπὸ 8001 ἕως 12000	3 —
Ἀπὸ 12001 ἕως 20000	5 —
Ἀπὸ 20001 και περιπέσον	10 —

Άρθρον 2.

Όταν μία και ή αὐτὴ συναλλαγματικὴ ἐκδοθῇ εἰς περισσό-